

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Amikor még bárány legelt a Boráros-téren...*

Forrás: *Sórai Újság*

Bn

(Hely)

1938. II. 24.

(Idő)

(Köt. v. füz.) ((

Osztályozás

Tárgy

725.091

Hely

Idő

"1938"

Személy

Amikor még bárány legelt a Boráros-téren és a Nereidák-kútjánál konflis állt...

*Dr. Lechner Jenő műegyetemi építésztanár emlékei
a régi Budapestről*

A *Műszaki Világ* június 18-i számába egy városrendezési tanulmány-sorozat előszavaként cikket írt dr. Lechner Jenő műegyetemi építésztanár a régi Budapestről. A kedves, hangulatos előszóból közöljük az alábbi részleteket:

„Kedves vidéki városka volt ez a Budapest az én gyermekkoromban, félővszázaddal ezelőtt, melynek rendezetlen, fésületlen városnegyedeiben itt is, ott is hatástalanul, szerényen húzódtak meg ma többé-kevésbé büszkén ragyogó értékeink, mint a Lánchíd és az *Alagutkapuzat*, vagy a *pesti Vigadó*, a *Nemzeti Múzeum*, a budai *Várbazár* pompás architektúrája, fenn a Várhegyen a *Mária Terézia szárny barokk kastélyával*. Akkor még ősi, természetes környezetében hőmpolygott a Duna széles, szabad perspektívát nyújtva a Lánchídtól az Összekötő-hidig, a vén Gellérthegy lábá-

nál *fővenyes parttal*, a hegy sziklaoraisaihoz támaszkodó *apró viskók* oromfalacskaival, a hegyen túl a *személtelarakodó teleppel*, mögötte a *szőlőkertek* végtelen zöldjével a *Sósfürdőig*. A *Ferenc József-térről* induló

omnibusszal

lehetett idáig eljutni, ez is „forsponttal” *hajtattott fel a Lánchíd kaptatóján*.

A mai Nagykörut helyén többnyire még csak

palánkok jeleztek a kitűzött új útvonal helyét,

mögöttük *ásító konyhakertekkel*, vagy éppen *üres telkekkel*. A mai Szabadságtér helyén ott terpeszkedett az *óriási Ujépület*, amint II. Józsefnek e roppant kaszárnnyáját elnevezték.

A Boráros-téren

akácok külterület

volt, itt még *kis bárányt legeltettem*,

naponta odasétálva a *Molnár-utca* és *Sörház-utca* sarkán állott és *Arany János által is megénekelt* „*kétszer... újra kezdett*” tetejü házból.

Pesten is, Budán is csak

lepkelángzós gázlámpák

pislogtak esténként a zezugos utcákon, ahol csak néha verte fel a csendet az egylovas „konflis” vagy a nyegle „gumirádlis”, amelyek ott standoltak a *Belváros régi közútjainak* tövében, a *Nereidák kútjánál a Ferencendiek temploma előtt*, vagy a *Halászlány-kútnál a dunaparti Hal-téren*. Dehogyan is volt veszedelmes forgalom a városban, amelynek tágasabb terei még hangosak voltak a *longamétázó diákoktól*, mely labdajátékot később kiszorította a labdarugás sportja.

A milleniumi évek aranykorszakában indult rohamosabb fejlődésnek fővárosunk, a technikai tudományok és velük a forgalmi eszközöknek és magának a nagyvárosi forgalomnak is a fejlődésével. És csodálatos, hogy az akarás és cselekvés mennyire nem tudott egy szinten mozogni és kontaktusban együtt haladni. Könyvtárakra menő tanulmányokat írtak össze szakértőink például

a gyorsforgalmi vasúti hálózat

megoldásáról, fantasztikus programokat adtak és terveket rajzoltak *Kugler Mihálytól Zelovich Kornél*ig négy évtizeden keresztül, de

a milleniumi földalatti vasút építése óta ezen a téren semmi sem történt.

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 8891

Ma is büszkék vagyunk rá, hogy ez volt a kontinens első földalatti vasútja, de mennyire elmaradtunk vele a többi világváros mellett. Amíg világfürdővárosról ábrándozunk, ahol a külföldi beteget a *hálókocsiból liften szállítják egyenesen gyógyszállóbeli szobájába*, addig szakköreinknek is alig van tájékozásuk e nagyszabású problémák tervszerű hivatalos elgondolásairól.

Beszélünk, írunk a halásorompós vasúti vonalnak a városfejlődés útjából való kiküszöböléséről, pályaudvarok kitelepítéséről, a városon átvonuló vasúti forgalom megoldásá-

ról, de konkrét tervekről, amelyek megvalósításán programszerűen dolgoznak, a közvélemény nem tud semmit.

Nagy, összefüggő koncepciókat nélkülözve nőtt a város, a tovahaladó élet által sürgetett és az utolsó órában hevenyészett részletmegoldások alapján, amelyek már születésük pillanatában szűkésképp magukban hordották a legközelebbi jövő még súlyosabb problémáit.

Igy látom ma, deres fejjel a városéptés félszázados történelmi folyamatát...”